

1934 ved Erklæring herom til Generalsekretæren for Folkenes Forbund blive løst, hvis Antallet af Deltagere i Konventionerne er under 18.

Norge, der er Medunderskriver af Protokollen af December 1929, har den 26. September d. A. deponeret sit Ratifikationsinstrument til Konventionen.

For Danmarks Vedkommende var Forholdet det, at den danske Regering, der den 11. September 1929 havde deponeret sit Ratifikationsinstrument, ved Note af 19. Juni d. A. til Generalsekretæren for Folkenes Forbund i Henhold til § 5, Stk. 2 i Protokollen af 20. December 1929 angaaende Konventionens Ikraftsættelse indtil videre gav Afkald paa den ved Deponeringen stillede Betingelse om Ratifikation eller Tiltræden af Polen og Czekoslovakiet, men forbeholdt sig Ret til i Henhold til Protokollens § 6, Stk. 1 og 2 at frigøre sig for sine Forpligtelser ifølge Protokollen til ethvert af de i § 6, 1. Stk. opregnede Tidspunkter, saafremt de fra dansk Side oprindeligt stillede Betingelser for Konventionens Ikrafttræden for Danmarks Vedkommende ikke til den Tid maatte være opfyldt.

Danmark havde imidlertid ved Deponeringen yderligere gjort sin Forbliven i Konventionen afhængig af Tysklands Deltagelse. Ved Skrivelsen af 30. Juni d. A. frafaldt den danske Regering imidlertid ogsaa dette Krav, dog paa samme Betingelser som for Polens og Czekoslovakiets Vedkommende.

Det store Antal Frigørelser, som havde fundet Sted, foranledigede den italienske Regering til at rejse Spørgsmaalet om en ny Konference, og den danske og flere andre Regeringer erklærede sig villig til at deltage i en saadan. Men da saavel den britiske som den franske og schweiziske Regering tvivlede paa Nyttens af en ny Konference, saalænge de Forhold, der havde foranlediget de mange Frigørelser, vedvarede, er en saadan endnu ikke sammenkaldt.

Konference om Udlændinges Stilling, navnlig med Hensyn til Næringsvirksomhed o. l.

Efter at en Række Regeringer havde erklæret sig rede til at deltage i en Konference om Afsluttelse af en international Konvention om Udlændinges Retsstilling, navnlig med Hensyn til Næringsvirksomhed o. l., og havde afgivet deres Bemærkninger til det af Folkeforbundets økonomiske Komité udarbejdede Udkast til en saadan Konvention, blev Konferencen sammenkaldt den 5. November 1929 i Paris.

Foruden Danmark lod følgende Lande sig repræsentere paa Konferencen ved Delegationer: Tyskland, Australien, Østrig, Belgien, Bolivia, Brasilien, Bulgarien, Kanada, Kina, Columbia, Kuba, Fristaden Danzig, den dominikanske Republik, Ægypten, Spanien, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Guatemala, Haiti, Ungarn, Indien, Italien, den irske Fristat, Japan, Letland, Luxemborg, Mexiko, Norge, Nederlandene, Panama, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Rumænien, Storbritannien med Nord-Irland, Salvador, Sverige, Schweiz, Czekoslovakiet, Tyrkiet, Uruguay, Venezuela og Jugoslavien, ialt 47 Lande. Yderligere var den økonomiske Komité, Skattekomitéen og det internationale Handelskammer repræsenteret ved Delegerede, som deltog i Konferens Arbejder som raadgivende. Konventionsudkastet omhandlede et meget stort Antal Emner, nemlig alle saadanne som, bortset fra Bestemmelser om Toldbehandling og Skibsfart, udgør Indholdet af de moderne Handelstraktater, og disse Emner var tilmed søgt behandlet paa den mest udtømmende Maade. Udkastet indeholdt saaledes Bestemmelser om Garantier med Hensyn til international Handel, om fremmede Statsborgeres Adgang til Ophold og Bosættelse, Udøvelse af Handel, Industri og Profession, Krav paa Retsbeskyttelse og Adgang til Domstolene, Adgang til Erhvervelse af Ejendomsrettigheder, Fritagelse for Militærtjeneste m. m. og Fremmedes Stilling